

Сніги дороги заметуть
По самий видногруг.
Ой неблизька ж до тебе путь,
Товариш мій і друг,

Через ліси, через яри,
Через поля й моря.
А ти світи, а ти гори,
Палай мені, зоря.

Примчу, прилину, прилечу,
Присядем до стола,
Запалим блискітку-свічу,
Щоб третьою була.

І хай регоче заметіль,
Хай світиться вікно.
Поділим щедро хліб, і сіль,
І пісню, і вино.

І світло буде од свічі,
Що нас удвох звела.
І тепло буде на душі
Од рідного тепла.

І недаремно я спішив
У цей далекий світ.
І хто цього не пережив,
Той і не жив як слід.